

Νηπιαγωγεία του Δάσους παντού στη Γερμανία

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ζεστά ρούχα για όλους, διδασκαλία, δραστηριότητες και υλικά για χειροτεχνίες (όπως αυτό το «σαλιγκάρι») από το δάσος

Μια ιδέα για να μάθουν τα μικρά παιδιά τι σημαίνει «επιστροφή στη φύση» Τα ριζοσπαστικά «νηπιαγωγεία για επιστροφή στη φύση», όπου επιτρέπεται στα παιδιά να σκαρφαλώνουν στα δέντρα και να παίζουν με τη φωτιά, εξαπλώνονται σε ολόκληρη τη Γερμανία. «Θα αποδειχθούν τα Waldkindergarten (ή Νηπιαγωγεία του δάσους) η νέα εξαγωγική επιτυχία της Γερμανίας;» αναρωτιέται το «Spiegel». Η ιδέα ήδη εξαπλώνεται και σε άλλες χώρες, όπως στις περισσότερες ευρωπαϊκές, ενώ υπάρχει μεγάλη ζήτηση στην Ιαπωνία, στη Νότια Κορέα και στον Καναδά. Αυτή την εβδομάδα διοργανώνεται το πρώτο Διεθνές Συνέδριο Νηπιαγωγείων του Δάσους στο Βερολίνο. Περισσότεροι από 350 συνέδριοι θα συζητήσουν τρόπους για να εξαπλωθεί η φιλοσοφία σε όλον τον κόσμο, ιδίως στις ΗΠΑ και στη Βρετανία, που είναι μέχρι στιγμής διστακτικές στο να την αγκαλιάσουν. Το γερμανικό περιοδικό επισκέφθηκε ένα τέτοιο νηπιαγωγείο όπου τα παιδιά κάθονταν σε κύκλο, τραγουδούσαν και έπαιζαν - όπως συμβαίνει σε κάθε νηπιαγωγείο -, μόνο που εκεί κάθονταν σε κορμούς δέντρων γύρω από τη φωτιά. Κάθε πρωί - ό,τι καιρό και αν κάνει - 21 παιδιά καταφθάνουν στο νηπιαγωγείο

αυτό βόρεια του Βερολίνου, ένα από τα περισσότερα από 1.500 Νηπιαγωγεία του Δάσους που λειτουργούν στη Γερμανία.

Η θερμοκρασία είναι λίγο κάτω από το μηδέν, αλλά ο υπεύθυνος του συγκεκριμένου νηπιαγωγείου, ο **Τόρστεν Ράινκε**, καθησυχάζει τον δημοσιογράφο του «Spiegel»: «Αυτό δεν είναι τίποτα. Οποιος και αν είναι ο καιρός, μένουμε έξω ώσπου η θερμοκρασία να πέσει στους -28 βαθμούς Κελσίου. Τα παιδιά δεν κρυώνουν ποτέ. Τα ίδια και οι γονείς τους γνωρίζουν πώς να ντυθούν. Είναι σαν κρεμμυδάκια - τυλιγμένα σε στρώσεις και στρώσεις ρούχων».

Αν κάνει πάρα πολύ κρύο, τα παιδιά και οι δάσκαλοι βρίσκουν καταφύγιο σε μια σκηνή (όπου επίσης ανάβουν φωτιά) ή σε μια μικρή ξύλινη τάξη, αλλά το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου το περνούν έξω, ακόμη και όταν έχει ένα μέτρο χιόνι. Πέρυσι τον χειμώνα χιόνισε τόσο που τα παιδιά έφτιαξαν ένα ιγκλού.

Την ημέρα της επίσκεψης του δημοσιογράφου του «Spiegel» η φωτιά ήταν το επίκεντρο του ενδιαφέροντος των παιδιών. Ορισμένες στιγμές τα παιδιά αφήνονταν χωρίς επίβλεψη και όταν η φωτιά πήγαινε να σβήσει ο τετράχρονος **Φιν** πρόσθετε ένα κούτσουρο ενώ άλλα παιδιά τη σκάλιζαν με ξύλα.

«Ίσως δεν τα ελέγχουμε τόσο στενά και δεν τα βλέπουμε πάντα, αλλά γνωρίζουμε πού βρίσκονται» λέει ο Ράινκε. *«Το ότι όμως δεν είμαστε συνέχεια από επάνω τους τούς επιτρέπει να εκτιμούν καλύτερα τους κινδύνους. Η ιδέα είναι τα παιδιά να μαθαίνουν μόνα τους, να μαθαίνουν το ένα από το άλλο και να μαθαίνουν από τις εμπειρίες και τα λάθη τους».*

Στα Νηπιαγωγεία του Δάσους δεν υπάρχουν δομημένες δραστηριότητες πέρα από το κολατσιό στις 11 το πρωί, όταν οι δάσκαλοι έφεραν φρεσκοκομμένα φρούτα και τα παιδιά τα έφαγαν κατευθείαν από το μπολ με τα λασπωμένα τους χέρια ύστερα από ένα πρωινό που έπιαναν σαλιγκάρια και έχτιζαν δενδρόσπιτα.

Στο νηπιαγωγείο αυτό δεν υπάρχουν κάγκελα και φράχτες και *«κάθε δέντρο είναι για σκαρφάλωμα»* λέει ο Ράινκε. Στα παιδιά επιτρέπεται να σκαρφαλώνουν όποτε και όσο ψηλά θέλουν. Ο μοναδικός κανόνας είναι ότι οι δάσκαλοι βοηθούν τα παιδιά να κατέβουν, ποτέ να ανέβουν στα δέντρα.

«Αυτό τα κάνει πιο προσεκτικά γιατί πρέπει να εμπιστευθούν τον εαυτό τους» λέει μια παιδαγωγός. *«Οι μοναδικές φορές που παιδιά έχουν πέσει από δέντρα είναι όταν βρίσκονται μπροστά οι γονείς τους και σκέφτονται: “Ο μπαμπάς είναι εδώ για να με σώσει”».*

Σύμφωνα με την **Ούτε Σούλτε-Οστερμαν**, πρόεδρο της Γερμανικής Ομοσπονδίας Νηπιαγωγείων της Φύσης και του Δάσους (BVNW), δεν έχουν καταγραφεί σοβαροί τραυματισμοί, πέρα από το περιστασιακό σπασμένο πόδι στα 20 χρόνια λειτουργίας του θεσμού. «Υπάρχουν πολύ λιγότερα ατυχήματα από τα κανονικά νηπιαγωγεία εσωτερικού χώρου διότι έχουμε λιγότερους τοίχους και πιο μαλακά δάπεδα – φύλλα και λάσπη».

Προσθέτει ότι η ζωή στο ύπαιθρο σκληραγωγεί τα παιδιά μειώνοντας τα κρουαλογήματα. Επίσης κολλάνε λιγότερο ψείρες διότι δεν βρίσκονται σε περιορισμένους χώρους. Οι μαθητές των Νηπιαγωγείων του Δάσους όμως έχουν 2,8 περισσότερες πιθανότητες να κολλήσουν τσιμπούρια και τέσσερις φορές περισσότερες πιθανότητες να προσβληθούν από τις ασθένειες που αυτά μεταφέρουν.

Αλλά τα πλεονεκτήματα υπερτερούν. «Τα παιδιά που τελειώνουν τα Νηπιαγωγεία του Δάσους έχουν πολύ καλύτερη κατανόηση του κόσμου γύρω τους και σύμφωνα με μελέτες έχουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και είναι πιο εξωστρεφή όταν φθάνουν σε ηλικία σχολείου» λέει η Σούλτε-Οστερμαν. Το κίνημα των Νηπιαγωγείων του Δάσους ξεκίνησε στη Δανία τη δεκαετία του '50, ενώ το πρώτο τέτοιο νηπιαγωγείο άνοιξε στη Γερμανία τη δεκαετία του '60. Σήμερα δέχονται περισσότερες αιτήσεις από όσες θέσεις διαθέτουν.

Δημοσιεύτηκε στο *HeliosPlus* στις 25 Νοεμβρίου 2013

Πηγή: tovima.gr